
Osl nemzetsége és az Ostffyak emlékezete

Sas-szárny alól repültetek...

Források alapján
Szalay-Berzeviczy Lajos
2012

A Rábaköz népe az avarok, a közjük békésen beszivárgó helyenként már jelenlévő szlávok, a honfoglaló magyarok és a besenyők összefonódásából vált egységes néppé, magyarrá.

A XII. század végétől fennmaradt okleveles adatok bizonyossága szerint a terület besenyőinek vezető nemzetsége az Osliak voltak. Besenyő eredetükhöz nem fér kétség.

Nagy Géza a Turul 1892. évfolyamában (Az Oslu nemzetség eredete 75. l.) közölt értekezést, melyben határozottan a kún-besenyő származás mellett foglal állást. Ezt bizonyítja az is, hogy középkori oklevelekben több Osl neve mellett ott a jelző: "dictus Kun", aki kunnak mondatik. (Nagy Imre, Sopron m. oklt. I. 389. l.)

Nagy Géza a család első őst Gyula kun fejedelemnek a cserhalmi ütközetből ismeretes Oslu nevű vezérében ismeri fel, kiről régi középkori forrásaink közül a Képes Krónika és a Budai Krónika is megemlékeznek. Ez utóbbiban olvassuk: "Princeps milicie paganorum nomine Oslu, qui fuit serviens Gyule, ducis Kunorum". (Cron. Budense, 128 l.)

A Képes Krónika illusztrációja a cserhalmi ütközetről

Gombocz Zoltán dr. kiváló nyelvészünk is, miként Jakubovich, Pais, Nagy Géza és más historikusok, elfogadja, hogy a család őse nemcsak név hanem személy szerint is azonos a cserhalmi kun vezérrel. Gombocz a név eredetét a kún vezér török nevében (Aslu vagy Asly) találja meg, melynek jelentése "gabona". Olyanféle török személynév ez tehát, mint "Árpa", melyből a magyar Árpád származott. A török (kún) Aslu s a régi magyar Oslu között olyan viszony van, mint a török Alup s az Anonymusnál található Olup (ma Alap) között. (Lásd: Gombocz, Árpádkori török személynéveink. Magyar Nyelv X-XI. évf.)

A család eredetét tehát így egészen Salamon királyig, a megtért magyaroknak – Szent László hercegnek a pogány kunokkal való cserhalmi harcáig, vagyis 1068-ig lehet felvinni. Ezt a pogány kún harcost, az Ostffyak feltételezett őst, Vörösmarty Mihály is megénekelte "Cserhalom" című hőskölteményében:

*Cserhalom, a te tetőd diadalnak büszke tetője,
Merre Ozul, haragos kúnok fejedelme hadaddal?*

.....

*Már hegyen ül terhes felhőként népe Ozulnak.
Sátor alatt pihen ő hímes szőnyegre terülve,
Lábainál buzogánya hever, hadi kürtje fejénél.*

Első történeti szereplésében ősi pogány hitéért harcol Oslu, a család feltételezhető őse. Utódai pedig, az Osl-ok (Osliak, Ostfiak) megtérésük után a középkori keresztyénségnek lesznek hitbuzgó, áldozatkész hívei. Jellemzően mondja erről a családi verses krónika:

*„Cserhalmon tüne mint első ős Oslu vezér fel,
Harcolván dacosan kún Hadur isteneért.
Egyezer és hetvent írt akkor a krisztusi vallás.
Százévvvel ezután szent hitű már az utód:
Szentegyházat emel Csornán s melléje monostort,
"Oslonis convent" hirdeti büszke nevét.”*

Az Ostffy, a Viczay és a Kanizsai családok első írásokból jól ismert közös őse Osli comes 1180-ban alapította a csornai premontrei prépostságot, s gazdagon ellátta birtokadományokkal.

A comes magyarországon ebben az időben a honfoglaló nemzetségekből alakult családok fejét jelentette, később grófokra alkalmazzák a comes szót.

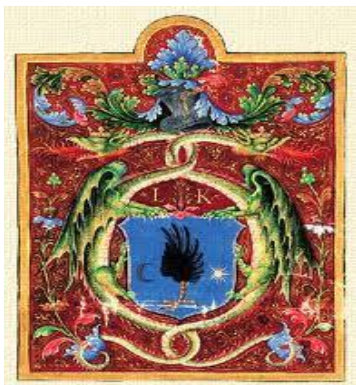
Osl comes és Oslu ideje között egy írott utalás szól egy „tehetős Osl-ról. A Pannonhalmi Főapátság levéltárában őrzött 1083-as bakonybéli összeírásban ez áll:

„...A lovasok sorába adott 27 tehetősebb embert, kiknek nevei ezek: Besenyő, Simon, Apasci, Zagou, Banusa, Mogdi, Keda, Zlaucu, Gekeu, Bugudi, Pomokeu, Vrmandi, Salamon, Sunadi, István, Osli, Vrodi, Mihály, Benata, Nandir, Benedic, Beidi, Lakoti, Helehes, Pecudi, Sella, Geun...”

A csornai premontrei prépostság

A Kanizsai-ág 1532-ig

Osl egyik fiának, Tamásnak leszármazottai Károly Róberttől kapták Nagykanizsát, ekkor vették fel a Kanizsai nevet. A Kanizsaiak az ország leghatalmasabb főuraivá váltak a XIV-XV században. Kanizsai János, 1387-től esztergomi érsek IX Bonifác pápától primási címet kapott. A konstanzi zsinat (1414) nagy tekintélyű résztvevője, Zsigmond király és császár magyarországi helytartója, birodalmi kancellárja volt. Esztergomban Mária-kápolnát alapított, de emlékét őrzi a baseli Karthauser-Kirche nagyszerű, eredeti szépségében megőrzött régi üveglakka is.

A baseli Karthauser Kirche

... és az ablak közepén a sasszárny-címer alul az esztergomi érsek, tőle jobbra Szent László királyunk, balra pedig keresztelő Szent János alakja

Kanizsai Miklós 1532-es halálával a család férfiágon kihalt.

Kanizsai László és Bélteki Drágffy Anna házasságából öt gyermek született, akik közül végül Orsolya maradt életben. Őt Szapolyai János, majd I. Ferdinánd magyar királyok „fiúsították”, így örökölhette a középkori Magyar Királyság talán legnagyobb vagyonát.

Kanizsai Orsolya a nála jóval idősebb Nádasdy Tamáshoz ment férjhez. Fia, a híres, törökverő „erős fekete bég” 1555-ben látta meg a napvilágot Sárváron. Ennek felesége a méltatlanul rossz hírbe hozott Báthory Erzsébet volt, Báthory István lengyel király unokahúga.

Kanizsai Orsolya aki utolsóként viselte a család nevét. Halálának napja nem ismert, de bizonyos, hogy 1571. március 2. és május 2. között volt. Lékán a Szent Miklós plébániatemplomban, a Nádasdy-sírboltban nyugszik.

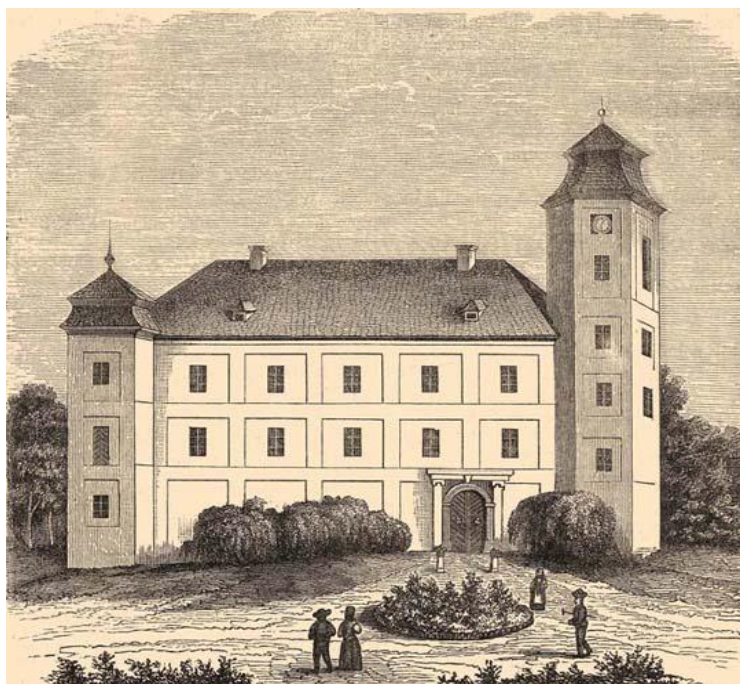
A Viczay-ág 1873-ig

Osl másik fia, Beled a Viczay család őse. Nevüket a Sopron megyei Vica helységről nyerték, amelyre az Osl és Belud ispán IV. Béla királytól adományt kapott. A család tekintélyének megalapozója János, aki feleségül vette báró hédervári Hédervári István és galánthai báró Esterházy Erzsébet, az utolsó Hédervári házaspár leányát, Hédervári Katalint. Ezzel örökölte a hédervári uradalmat, s így e község a család állandó lakhelye lett. János fia Ádám, Palota, Csókakő és Fejérvárnak a töröktől visszavételénél mint a Győr megyei felkelő nemesség vezére vett részt.

Viczay Ádám síremléke a hédervári Boldogasszony kápolnában

A Hédervári-Kastély egy régi metszeten

Ádám fiai közül Antal a Rákóczy fölkelés híve volt. Jób szül. 1701. március 15-én, udvari gavallér és szentelt vitézként [eques auratus – arany-sarkantyús] említik. Viczay Jób volt az első, aki a lósi és hédervári előneveket használta. Szintén Jób volt az, aki grófi rangot kapott, mégpedig III. Károly királytól 1723-ban. Unokája, Mihály alapította a később európai hírűvé lett hédervári gyűjteményt.

Loósi és hédervári gróf Viczay Héder (1807. augusztus 2. – Hédervár, 1873. december 23.) utazó, amatőr régész, gyűjtő, főispán, császári és királyi valóságos belső titkos tanácsossal. Ő volt férfiágon az utolsó tagja a Viczayaknak. Viczay Héder végrendeletében általános örökösévé gróf Khuen Antal legidősebb fiát nevezte meg „Általános örökösömmé nevezem unokatestvéröcsém gróf Khuen Antalnak halálom bekövetkezésekor életben leendő legidősebb fiát, ki kedves kötelességet teljesít, ha családneve mellé másodcsaládnévül az ‘Hédervár’ felveszi.”

A Viczay ág utolsó férfitagja, Viczay Héder

Az Ostffy-ág 1944-ig

Az asszonyfai Ostffyak Osl comes Osl nevű fiának dédunokájától Ostffy Ferenc soproni és vasi főispántól (1376-1428) erednek. Férfiágon az Ostffy család története Ostffy Lajos ugyancsak soproni és vasi főispán 1944-es halálával zárult le. Két leánya Éva és Jolán 1997-ben szinte egyidőben hunytak el, a harmadik Ostffy Annamária, aki 1919-ben született az Ostffy név ma élő utolsó viselője.

Osl comes-től Ostffy Lajosig 19 generáció viselte a nevet. Vele érte el nyugvópontját egy 8 évszázados történet, Osl utódainak története.

Ostffy Lajos, felsőházi Tag, Vas vármegye főispánja az utolsó férfiági Osl-leszármazott díszmagyarban...

(Ez a 19. századra kialakult nemzeti díszöltözék kinézete ellenére nem népviselet, sokkal inkább a nemzeti öntudatot volt hivatott képviselni).

..és leánya Annamária az Ostffy név utolsó viselője zürichi otthonában egy 2006-ban készült felvételen.

Az Ostffyak evangélikus múltja

Ostffy Lajos leánya Éva így emlékezett az 1990-es években:

‘Apám, mint Vas megye főispánja, a tanácssteremben a főhelyről levetette Ferenc József és Erzsébet királynő arcmását, helyükre Rákócziét és Batthyány Lajosét tetette... nem imádtuk a Habsburgokat’.

Visszanyúlik ez az ellentét egészen a tatárjárásig. Az első Osl comes egyik fia Herbort, a király oldalán vett részt a tatárokkal vívott muhi csatában. A menekülő IV Béla rábízta családját és a dunántúli egyházak kincseit. Herbort előbb Horvátországba, majd a tengerparti Klissza várába menekítette őket. Mivel IV Béla király kénytelen volt menekülése közben az ország nyugati vármegyéit II. Frigyes osztrák hercegnek átengedni, a tatárjárás után fontos program volt e területek visszaszerzése. Kőszeg várának 1248-as visszafoglalásáért Herbortot a király adománnyal jutalmazta.

A későbbi ellentétek a reformáció és a Habsburgok által vezetett ellenreformáció jegyében zajlottak. Az Ostffyak lutheránus hite szembekerült az osztrák császárok haragjával.

Míg más főúri családok hitehagyásuknak köszönhetően felemelkedésüket, addig az Ostffyak régi országos szereplésüket és főrangú állásukat a mohácsi vész utáni időkben éppen evangélikus hitük miatt veszítették el. Üldöztetésben, fogságban őrizték hitüket.

Miskey Ádám nemesdömölki esperes-lelkész 1753-ban Ostffy Mihály, az első dunántúli kerületi felügyelő felett mondott halotti beszédében ilyen szavakkal fordul a nagy halott három fiához:

"Ostffy Lajos, Károly és Ferenc urak, jusson eszetekbe, hogy sas-szárny (a címerükben levő) alól repültetek ki; a ti hiteteknek meghunyoríthatatlan szemével nézzétek, mint igaz sasfiak, a tündöklő napot; az igaz hitben, tudományban és vallásban s annak állhatatosan való megtartásában és oltalmazásában szerelmes atyátok nyomdokit kövessétek."

Korábban ilyen jellemzést adott az apáról: "Isten ígését gyakorta hallgatta, a Szentírást és a teológusok írásait szorgalmasan olvasta. A teológiában oly jártas volt, hogy nem volt vallásunknak egy ágazata sem, amelyet ő a Bibliával bizonyítani nem tudott volna. Hitét keresztény józan étellel és egyháza mellett való sok fáradozással mutatta meg."

Kígyókő vára

Ostffyasszonyfa központjában, a katolikus templom mellett volt a hagyomány szerint Kígyókő-vár helye. Ezért hívják a dombról a két templom közt levezető út jobb oldalán található - jelenleg betonkávával ellátott - kutat is Várkútnak. A "Várkút"-nak nevezett, jelenleg betonkávával és fedlappal ellátott kút a két templom között levezető aszfaltos út jobb oldalán van. Az evangélikus templomot éppen a vár maradványaira építhették rá.

Egyes források szerint az első, a régi vár mely 1250 körül épülhetett, nem itt volt, hanem a Rába és a Lánka-patak mocsaras környéke által védett területen, ezen a helyen a XV. sz. után állt az újraépített vár.

Az első asszonyfalvai Ostffyak idejében Kígyókő vára már megvolt és az utána következő időkben nem egy vérontásban volt része. A lázadó Ostffy Ferenctől 1403-

ban Zsigmond király hívei ostrommal foglalták el. 1441 tavaszán I Ulászló hadjárattal volt kénytelen visszafoglalni a Czilley-párti lázadóktól.

1456-ban V. László és 1458-ban Mátyás megengedte az Ostffyaknak, hogy rombadőlt várukat fából vagy kőből újraépíthessék.

1466-ban a Kanizsaiak fosztották ki, és elvitték az összes itt található oklevelet. Jelentősége megnövekedett a török támadások idején. 1538-ban 10 főnyi állandó őrség védte. Ebben az időben alakították ki érdekes erődítményrendszerét. Ennek lényege az volt, hogy a kastély közelében található templomot is beépítették az egész erődöt körülölelő falba, így az is része lett a várnak. 1571-ben az Ostffy örökösök felosztották maguk között.

1583-ból ismert részletes leírása, ami az 1399-ből ismerttel azonos épületre vonatkozhat.

1664-ben egy környéket érintő nagyobb török támadást követően került sor az utolsó felújításra, amikor a környékbeli települések jobbágyaival javították ki a falakat.

A vár pusztulásának oka a vallási békétlenség volt.

A Wesselényiféle összeesküvés leleplezése után I. Lipót az összeskűvésre hivatkozva a magyar alkotmányt felfüggesztette, és mivel a lázadás fő okát a rebellis, lázadó protestánsok mesterkedésiben látta, kiadta a parancsot, hogy minden templomot foglaljanak el. Ez a császári parancs 1671-1681-ig, a soproni országgyűlésig volt érvényben. Ezalatt az idő alatt – 1679-ben – tört ki az ostffyasszonyfai zendülés, melynek oka, hogy a kőszegen erősen megszorongatott Szenczi Fekete István püspök Ostffy Miklóshoz Ostffyasszonyfára menekült. Kollonich kancellár követelte a kiadását és mivel Ostffy erre nem volt hajlandó, az uralkodó, I Lipót parancsára a püspök elfogatására Gyórból erős katonaság jött, de a környékről toborzott nemesi sereg egészen addig ellenállt, amíg 1680-ban akkora túlerővel jöttek a császári seregek, hogy annak már nem tudott ellenállni a néhány száz főből álló, gyengén felfegyverzett köznemesi sereg. Az asszonyfai várat fölrobbantották, Ostffy Miklós a Bakonyba menekült, Szenczi Feketét pedig Szászországba menekülőben fogták el börtönözték be, majd kényszerítették hitehagyásra.

Mesterházy Sándor leírása szerint: ' Ostffy Miklós a bécsi kaszaházba került. Cziráki gróf tanácsára szorosán a fal mellé húzódott, nem érték el a forgó kaszák és végül kegyelmet kapott '. Mások úgy tudják, hogy elfogása után Vasszűzben kínozták rabtartói hogy megtagadja hitét amire nem volt hajlandó és Cziráki közbenjárására szabadulhatott ki végül.

Ostffy birtokait elkobozták, de a következő évben azokat visszakapta. A pusztításnak azonban nemcsak a kastély, hanem a templom is áldozatul esett. A romos falak építőanyagát a következő évtizedekben széthordták, ma csak az egykori várkert és a kút, néhány méter várfal és a még feltáratlan kriptá maradt meg belőle, valamint a később felújított templomban található maradványok őrzik emlékét.

Bél Mátyás az 1730-as években már csak a szétrombolt kastély épülettörmelégeit említi.

Ostffyasszonyfa evangélikus temploma

Az Ostffyak 1848/49-ben

Vidos Márton huszárkapitány és Ostffy Sándor az 1848/49-es szabadságharcban a Bányavárosoknál majd a szolnoki csatában harcoltak. Itt Ostffy Sándor megsebesült a homlokán, bal lábát is átlőtték. Olaszországba került, harcolt Verona és Bergamon dombjain is. Velencében vetette le katonaruháját.

Apja biztatta Sándort hogy vegyen részt a szabadságharcban:

‘Fiam, első a Haza, csak menj a Drávához, kis gyermekedet, akit vársz mazsolaszőlővel köszöntöm’. Leány született, Róza, később Ajkay Gyuláné. Ostffy Sándor elment a nemzeti sereggel. Gróf Batthyányi Lajos (1806-1849) és Ostffy Sándor között baráti viszony alakult ki. Többször volt vendég nála az első felelős miniszterelnök.

Az asszonyfalvi Ostffy kastély múltja

A kastély, 1945 előtti állapotában

Az Ostffy család az egykori vár mellett már a 18. század első felében is birtokolt egy kisebb kúriát, amely talán a jelenlegi kastély legkorábbi előzményének tekinthető. Egy 1733. évi adat Ostffy Mihályt, Miklós fiát tünteti fel tulajdonosként. Bonyolítja a helyzetet az a tény, hogy egy 1753-ból fennmaradt leírásban (Ostffy Mihály két kisebb fia: Károly és Ferenc osztozkodtak a javakon) már nem egy, hanem két kastélyról esik szó: egy téglából épített újról és a régi családi rezidenciáról, amelynek anyaga valószínűleg (esetleg az elpusztított vár bontásából származó) terméskő lehetett. Ezeket egyébként a későbbi források is minden esetben elkülönítik.

1784-ben Károly és Ferenc örökösei egyeztek meg többek között az asszonyfai családi lakóházak és a hozzájuk tartozó gazdasági melléképületek további használatában. A két épület közül a lejjebb álló, újabb Ostffy Károly örökségét képezte. A leírásból kiderül, hogy az elmúlt 30 évben (tehát 1753 és 1784 között) az udvar felől egy új boltozatos folyosót építettek a házhoz.

A levéltári forrásokból kiderül, hogy 1787-ben Ostffy Erzsébet és férje, Csáfordy Tóth Sándor kapitány jelentős mértékben megnagyobbította asszonyfai kúriáját.

Ostffy Erzsébet 1828-ban halt meg, végrendeletében kastélyát testvérére, Lajosra hagyta. Ő építtette át az épületet 1840-ben, mai formájára. Lajos 1854-ben halt meg, fiai közül a legkisebbé: Istváné lett a kastély, tőle előbb Sándor fia után annak örököse Miklósra szállt aki végülis Asszonyfán sohasem gazdálkodott. Angol feleségével Rapallóban és a Vierwaldstätter See mellett élt és 1910-től Ostffy Lajos vette át a birtokot.

Lajos erős, akaraterős fiatal ember volt, Sopronban végezte a középiskoláit, Budapesten és Kolozsvárott hallgatott jogot, jogi doktort szerzett, utána Halle an der Saale-ban gazdasági diplomát szerzett. Ostffy Miklós kérte arra, hogy hozza rendbe a Kastélyt és kezelje a birtokát aki ezután kiválóan vezette a gazdaságát és remekül eltartotta családját mellett a sokat betegeskedő Miklóst is.

Ostffy Miklós halála után Lajos eladta a Rapallói villát és a pénzt befektette asszonyfai birtokába.

Ostffy Lajosné Vidos Katalin és gyermekei Éva, Jolán és Annamária 1923-ban a kastély kertjében.

A négyesfogat hazaért..

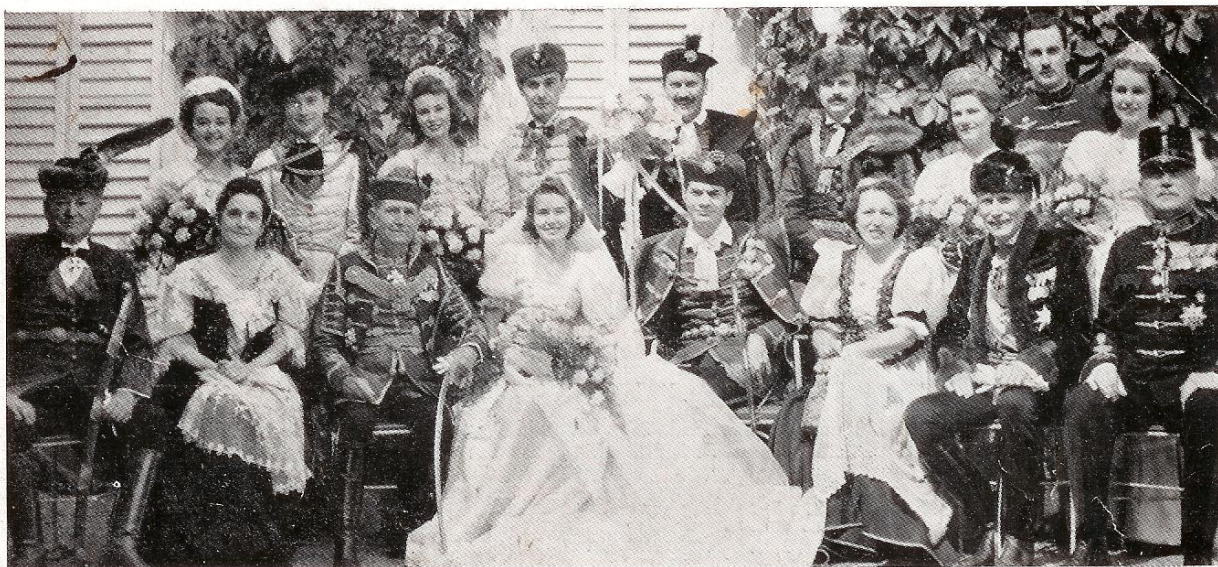
Ostffy Lajos 1902-ben Vas megyénél mint tiszteletbeli szolgabíró kezdte meg közpályát. Hamarosan vármegyei aljegyző, majd tiszteletbeli főjegyző lett. A szombathelyi közigazgatás tanfolyam előadója és a képesítő vizsgálobizottság tagja. A községbíró legfontosabb teendői és tudnivalói címen könyvet is írt.

1910-ben Celldömölkön a Függetlenségi Párt programjával országgyűlési képviselővé választották, a kérvényi bizottság tagja volt. Mint képviselő vonult be a világháborúba, a cs. és kir. 9. gróf Nádasdy-huszárezredhez, és az északi frontra Wolhyniába, majd Erdélybe a gyergyói havasok állásaiba vonultak. 1917-ben Vas vármegye főispánjává nevezték ki, mint képviselő a IV. Károly király megkornáztatására hivatott haza, valamint 1917 májusában a kormányválság miatt Gyimesből: ekkor nevezte ki a király Vas vármegye főispánjává, a következő évben megbízást kapott Sopron város főispáni teendőinek ellátására is. 1918

májusában pedig ugyancsak királyi kinevezéssel nyert ideiglenes megbízást Sopron sz. kir. város főispáni teendőinek ellátása. Politikai változások késztették lemondásra, majd 1932 novemberében 1937-es lemondásáig újra Vas vármegye főispánja lett. A helyi sajtó szigorúságát, erőskezűségét emelte ki. Távozása idején a törvényhatóságnak: „van rendje, nyugalma, konszolidált közigazgatása és társadalmi békessége.” – írták róla.

1939 és 1944 között a Magyar Országgyűlés Felsőházának tagja volt.

Ostffy Éva esküvője 1942-ben a 'Társaság' lap oldalán:

Báró Szalay-Berzeviczy Dénes és Ostffy Éva esküvője. Ülnek balról: Koltai Vidos József, báró Szalay Gáborné, Ostffy Lajos, az ifjú pár, Ostffy Lajosné, báró Szalay Gábor, Ajkay Zoltán. Állnak: Galba Zsuzsi, Reiszig Imre, Ostffy Annie, báró Láng Lajos, báró Szalay-Berzeviczy László, Mesterházy István, báró Szalay Mária, Ugron István, Ostffy Lolo. Megjelentek még: Markovits Manó, Ugron Gábor és felesége, özv. báró Schell-Berzeviczy Lilly, Kiss István és felesége, v. Nyírváry Péter és felesége, ifj. dr. Ajkay István és felesége, Galba Vince és felesége.

Tárkonyi Studio (IV., Deák Ferenc-tér 3) felvétele

Az Ostffyak generációi 1170-1944

Főág	Testvérek						
I Osl comes 1170 A csornai monostor megalapítója							
II Osl szörényi bán 1235 soproni főispán 1240 szörényi bán 1246 tárnokmester	Benedek 1243 győri püspök	Beled Viczy család	Tamás Kanizsai család	Herbort IVBéla kísérelője Klissza várában	Súr 1200	Miklós 1237/39	János 1238
III Osl comes (1250-1303), Castrum Ferrerum várispánja Birtoka: Asszonyfa 1=Nagymartoni Bertalan fraknói gróf leánya 2=Szabari Othiász leánya Erzsébet	Benedek	Jakab 1250-94					
Domokos (x1354) 1340 macsói bán	János 1343 varasdi ispán	Miklós 1335 macsói bán	IV Osl 1307-20	Péter 1307-47	Erzsébet 1317		
János 1345-1359 Viszályban a fraknói grófokkal (Johannes Osl de Azzunfalva)	Demeter 1345/59	Miklós 1345/86					
Ferenc (x1425) Felkelő Zsigmond ellen 1418 Vas és Sopron főispánja Losonczy Kata							
László 1435 soproni főispán felsőlindvai Bánfi Anna	István 1440	János 1431/40	Katalin 1439	János 1434/40	Borbála 1439/57	Margit 1439	Ferenc 1434/65

László (x1501) udvari vitéz ~ Lúcia	János 1434 soproni alispán	Miklós 1458 esztergomi prépost	Ferenc (1434-1467)				
Ferenc 1485 Beatrix királyné apródja 1506 soproni főispán, 1519 II Lajos király kincstárnoka alsólindvai Bánffy Petronella	László 1540 vasi alispán						
Domokos 1523 Veszprémi főispán szántói és széplaki Botka Vera	Tamás 1506/29	János 1500/29	Erzsébet	Bálint 1517			
Mihály 1592/94 vasi főispán 1=Ráwony Kata 2=Rajki Rajky Anna	Kata	Anna					
Tamás 1663 vasi alispán 1 = szarvaskendi Sibrik Regina 2= Nádasdi Nádasdy Orsolya							
2-től Miklós (-1691) Szenczi Fekete Istvánt bújtatta Grünner Erzsébet							
Mihály (1687-1753) A Dunántúli Evangélikus Egyházkerület első felügyelője Prisemon Teodóra							

Lajos (1722-1777) Vas és Sopron táblabírája Karcsay Teréz	Klára (x1724)	Károly (1726-1776)	Ferenc (1727-1784)	Júlia (x1731)			
Mihály (1753-1811) muzsalyi Vitnyédi Borbála	Borbála (1755-1830)	Mária (1757-1797)	Erzsébet (1760-1828)				
Lajos (1783-1854) ajkai Ajkay Éva	Anna (1781-1817)	Mária (1787-1843)					
István (1830-1910) 1848/49 honvédtiszt, 1875-77 orsz.képviselő perlaki Perlaky Jolán	Sándor (1814-1857) vasi főszolgabíró	Pál (1821-1890) Soproni alispán,kúri ai bíró					
Lajos (1876-1944) vasi és soproni főispán 1= koltai Vidos Ilona 2=koltai Vidos Kata							
Éva (1918-1997) 1= kéménci és kakaslomnici br. Szalay- Berzeviczy Dénes 2= Dr Bodócsi László	Annamária (1919-) baskai Szikszay András	Jolán (1922-1997) 1= monyorói br. Urbán Péter 2= hertelendi és vindornya- laki Hertelendy György					

Oklevelekben fennmaradt birtoktörténeti utalások

A családi levéltárnak legrégebb adata egy 1214. kelt oklevélnek 1236. évi másolata, mely szerint Osl fia, Miklós, megvette Kereki Pousa ispántól 31 márkáért a Rábaközben a Tóttelek nevű földet, mely határos Oslival és Zaharral (Szárfölddel). Legrégibb eredeti oklevele pedig II. Endre királynak 1222. kelt adománylevele, mellyel Maglóczát Oslu comes fiainak Belydnek és Oslunak adja. Osl sopronmegyei falut a XIII. században már az Osl család alapította s a falu a nevét is ettől vette.

Ostffy Lajos, 1944-ben, a család értékes levéltárát átadta az Országos levéltárnak. Ez sok részben még feltáratlan anyagot tartalmazhat.

Árpádházi királyaink adományai

1222-ben II András Maglócsát adja Belednek és Osl-nak

1272-ben V. István Jakabnak és Osl-nak adja Olt és Csepet Vas megyében

1274-ben IV. László adományt ad Chehire majd 1279-ben Dágra, Petzelre, Ketzetre és közép-Ketzetre Sopronban majd 1280-ban Két-Családra

1297-ben III. Endre donatiót ad Saár-ra

Későbbi adományok

1351-ben I.Lajos Sárkánt és Hölgyészt adományozza Ostffy Domokos macsói bánnak

1381-ben I.Lajos adománya Visvár Veszprémben

1439-ben Albert király Dinnyésméret adományozza Fejérben

1407-ben Zsigmond korában az Ostffyak kapták Guárt, azonfelül birtokaikat az 1407 és 1412 évi donáció, Jánosháza, Karakó, Nagy-Saágh, Peresztteg és nyolcz más faluval gyarapította.

1439-ben Albert király Dinnyésméret adományozza Fejérben

1455-ben V.László kőrösmegyei birtokokat adományoz

Források:

Nr.	Megnevezés/Szerző/Internet-oldal
1	Wikipédia: http://hu.wikipedia.org/wiki/Ostffyasszonyfa
2	Magyar Heraldikai Társaság: Magyar Nemzetségi Zsebkönyv – Nemes Családok I. Kötet Budapest 1905
3	Balogh Gyula-Szluha Márton – Vas vármegye nemes családjai 1998
4	Az Ostffyak evangélikus múltja: http://csonge.lutheran.hu/02/05
5	ifj. dr. Reiszig Ede, átnézte dr. Borovszky Samu és Csoma József - Vas vármegye nemes családjai: http://mek.oszk.hu/09500/09536/html/0025/39.html
6	Csorna – útikalauz – Győr-Sopron megyei idegenforgalmi hivatal 1973
7	A Kigyókő és oszét kultusza http://jaszsag.uw.hu/oldalok/tartalom/2011/29-33.pdf
8	http://www.vasmegyei-varak.hu/magyar/oldalok/ostffyasszonyfa_kigyoko/
9	http://www.stoob.at/sites/info_bergkirche_geschichte.htm
10	Sopron Vármegye Története – szerkeszti Nagy Imre – Oklevéltár – Sopron 1889
11	Mesterházy Sándor – Ostffyasszonyfa, 1982 karácsonyán
12	Magyarország családai czimerekkel és nemzékrendi táblákkal – Nagy Iván – Pest 1860Kiadja Ráth Mór
13	1086 A Szent László-kori bakonybéli összeírás – Pannonhalmi Főapátság levéltára http://t3.osb.hu/static/leveltar/ford8_2.htm